

نویسند

(ویژه اول ماه مه)

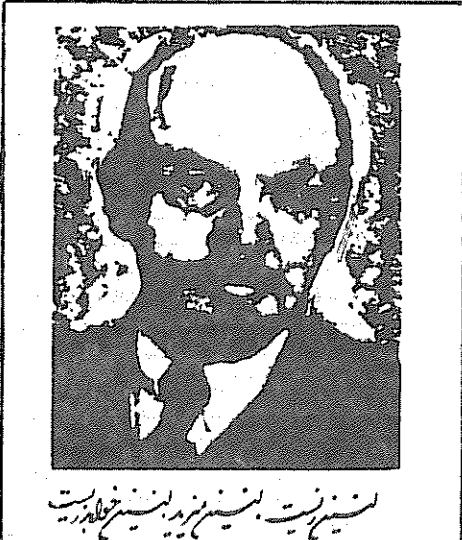
(وابسته به حزب توده ایران)

سال سوم، شماره ۴۶، چهارشنبه ۶ اردیبهشت ۱۳۵۷

کارگران ایران،

در مبارزات سیاسی وصفی پیشگام باشید!

(اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران بمناسبت اول ماه مه)

سینیریت لنینیزم نیز در لنینیزم غربیست

آموزش لنین جاویدان است

۱۱ آوریل (۲۱ اردیبهشت) صد و هشتاد و سه سال از تولد ولادیمیر ایلیچ لنین (لنین) ماندگرمند نامیده و انقلابی مبارک و رهبر خردمند، انقلاب آتش و آبروگار همه زحمتکشان جهان است.

لنین، اس دا نصد نایفه و پیشوا و سازمان دهنده نخستین انقلاب پرولتری پیروز شد. بنیادگذار نخستین دولت کارگری در دهانی جهان محراب بود. با اخلاق به حد افلا نضه صاب و فوق العاده ساده و فروتنی و نهایت برکات با اصولی حد شده ناپدید و با نه انسانی نامحدود، با علاقه و مهربانی بی انبساط نسبت به انسان زحمتکش و آشنایان و بی نسبت به هرگونه مضم و استعمار.

لنین با ماضی سازی مارکسیسم و اطباق عمل و آن با تراسمط عصر امپریالیسم و انقلاب های پرولتری و راه پرولتری انقلاب کمونیسم را پایه گذاری کرد. او که در نهمین سدهم جنبش جهانی سوسیالیسم به وجود آمد، دستگرایی کمونیستی جهانگرد شد. گام نظامی استعماری کهن فرو ریخت و جنبش آزادی بخش و دمستی سابق بافت. این پرولتری های بزرگ ناهد بصیرت بین فعالیت و آموزش بر بار و جاویدان لنین است. لنینیسم سه ۲۰ برنده آن نیروهای اجتماعی است که رسالت تاریخی آنها استقرار جهان نظامی و دمار حجاباتی است که از هرگونه استثمار و مضم اجتماعی و اقتصادی و ملی میزادی و مضمی میزایدند و نهادهای دولتی و انسانی و متکامل که نامش سوسیالیسم و کمونیسم است.

نام جاویدان لنین بزرگ بر جرم نظریه نظام پرولتری است که در نبرد طبقه امپریالیسم و ارتجاع و در راه صلح و ترقی اجتماعی و دموکراسی و سوسیالیسم پیش روید و بوسی که ملی رزم پرولتری و امپریالیستی و ارتجاعی هر نهه و زوال یافته و در سراسر کره زمین پیروز شده اند فراشته خواهد شد.

بزرگ و فراز ملت خود در سالهای ۱۳۵۴ و ۱۳۵۵ سد سکوت را شکستند و راه مبارزات اجتماعی را نشان دادند. دهها تن از کارگران میز شهود و سمعها تن زلفانی شدند. طبقه کارگر ایران با این مبارزات یکبار دیگر خصوصیت پیشگام جنبه خویش را آشکار ساخت. اکنون که مسئله وحدت عمل همه میزبان ضد فیکتوری در راه ایجاد یک جنبه وسیع مردم پر روز قرار گرفته، شما کارگران ایران را برانید و باید چنگک شایسته ممل اجتماعی و تفریحی و سوابق مبارزاتی

تهران - استعاضات تیریز و بسیر تقاضا دیگر نمونه های از این مبارزه عادلانه و بحق و قانونی کارگران است. رژیم علی رغم سیاست ارض و فتنه توانسته و نتواند نتوانست از این مبارزات بحق جلوگیری کند. در شرایط کنونی کارگران ایران بر سر مطالبات مضمی خود را بیشکلا زیرین مطرح میکنند. حل مسئله مسکن برای کارگران، محدود ساختن روزگاری در سرتاسر کشور، هشت ساعت در روز و چهار ساعت در هفته، لغو کار کردها که کمتر از ۱۵ سال، جلوگیری از آنگاری کارهای شاق بزبان اجرائی اصل دستمزد مسوی در برابر کار مسوی، تعیین حد اقل دستمزد بر پایه هزینه های لازم مای و معنوی خانواده های کارگری، رعایت تعطیلات مذهبی و مرخصی سالانه برنی همه کارگران، جلوگیری از استفاده کار در کارخانه و کارگاه تحت هر عنوان، وادار کردن دولت و کارفرمایان به رعایت آئیند بهمنشاد و ایمنی کار، شامل ساختن قفلون کار و بیمه بر کلیه کارخانه ها و کارگاهها اتم از بزرگ و کوچک و در مورد همه کارگران اتم از کارگران کارگاههای مضمی، ریشه دوی و یا کارگری حمل و نقل و کشاورزی و وادان دولت و کارفرمایان پر عملات آنگار قوانین کار و بیمه های اجتماعی و تجدید نظر در این قوانین با شرکت خود کارگران و بسود آنان، تأمین نظارت کارگران بر سازمان های که موظف بهمدامت و رفاهی نسبت به کارگران هستند و با بلشی از دستمزد آنها ایجاد شده (مانند سازمان بیمه های اجتماعی، سازمان ارتش مسکن و امثال آنها) و غیره و غیره.

شاه و دیگر سفنگوش رژیم مضمی هستند که گویا دولت به نیابت از جانب کارگران و بدست سازمان های که تحت نظر سواک بوجود آورده، حقوق مضمی کارگران را تأمین میکنند. تجربه نشان داد که شاه و رژیم استبدادی او خود بزرگترین عامل غارت کارگران و نقض حقوق آنانست. تأمین حقوق مضمی کارگران بدون ایجاد سندیکاست. اتحادیه های واقعی و مستقل کارگری مسکن نیست. هیت های مفیوره این سندیکاها باید بشکل دموکراتیک و بدون دخالت دولت و کارفرما از طرف کارگران انتخاب شوند. هم اکنون کارگران میگویند در برخی سندیکاها عمل دولت و کارفرمایان را از رأس امور طرد کنند. این مبارزه ایست بحق که مسلماً باید گسترش یابد. باید جنبش امیل سندیکایی و اتحادیه های در ایران از راه این مبارزه تحقق یابد. ایست آن ابزار واقعی برای مبارزات مؤثر مضمی که تا امروز طبقه کارگر ایران از آن محروم است.

ولی کارگران و زحمتکشان ایران که طبقه پیشرو مواد ثروت هستند با آن ممل اجتماعی و سوابق طولانی انقلابی، فقط مبارزات مضمی و سندیکایی بسنده نمیکنند. کارگران و زحمتکشان خوب دولت میکنند که بدون مبارزه سیاسی برای برانفادن رژیم ضد ملی و استعماری محمد رضا شاه، مبارزه مضمی و سندیکایی آنها نیز نمیتواند بهمدامت برسد. علاوه بر طبقه کارگر که پیشرو ترین طبقه طبقه جامعه ایران است، رسالت و مأموریت تاریخی دارد که در پیشانی نبرد مقدس علفی ایران برای برانفادن فیکتوری نام بردارد. زیرا برانفادن رژیم ضد ملی و استعماری محمد رضا شاه، شرمه مضمی هرگونه پیشرفت جامعه ما به پیش است. زیرا این رژیم حربه مهم غارت و استثمار و مضم از طرف مستعمران داخلی و خارجی است. در واقع نیز طبقه کارگر ایران طلبه دار آن جنبش وسیعی است که ملی در سال اخیر در کشور ما بسط یافته و می یابد. کارگران ایران با اعطالیت

کارگران و زحمتکشان ایران! کمیته مرکزی حزب توده ایران، حزب طبقه کارگر ایران، جشن بزرگ و پرست اول ماه مه، روز همبستگی و نمایش پرشکوه نیروی کارگران و زحمتکشان جهانی را، که اصل نهمین سالگشت خود را بر گزار میکنند، شما از مضمی قلب شادمانی میگوید. کارگران و زحمتکشان جهان! اصل این جشن را در شرایطی برپا میارند که کشورهای سوسیالیستی در جنبه کار و صلح و ساختن جامعه نو بهمدامت بزرگ و گونا گونی ناقل آمده اند. در حالیکه در کشورهای سرمایه داری تضاد بین کار و سرمایه، تضاد درونی بین امپریالیستی جهان پرولتری و است آوردن سود بیشتر تشدید میشود و اقتصاد سرمایه داری با مشکلات گونا گونی دست بگریبان است. اعصاب پرولتریزم کارگران و زحمتکشان در آمریکا، اعصاب وسیع کارگران صنایع چاپ و صنایع فولاد در آلمان، فعال، اعصاب چند میلیون نوری زحمتکشان در فرانسه و ایتالیا در سال گذشته دامنه و شدت سیاقه مبارزات سندیکایی واقعی اعصاب های آرمند امپریالیستی نشان داد. ما در عین حال در جهان سوم شاهد گسترش مبارزات علفی در امر استقلال واقعی و ترقی اجتماعی هستیم. تبلیغی درفش علفی المپیکر آنگولا، در موزامبیک، در حبشه که با بلشی و پیشینی همه جانبه کشورهای سوسیالیستی علیه امپریالیسم امپراتور بلست آمده، نمودارهای از پیشرفت پرولتریون نبرد علفی جهان سوم، برای واقعی ایچکسار کارگران و زحمتکشان امپریالیستی است.

در میان ما ایران، وضع اقتصادی و اجتماعی کارگران و زحمتکشان و قشرهای مختلف علفی کشور، در سال گذشته بازم دشوارتر شد. رژیم استبدادی شاه که از اقتصاد امپریالیسم، بویژه امپریالیسم آمریکا پیروی میکند، بلزدهای غیر لازم نظمی و غیر مضمی در کل سالیانی را که سنگین بود، بازم سنگین تر کرده است. بدستور شاه مبالغه هنگفتی از درآمد مضمی این بهترین ثروت ملی سوزین ما و هم چنین منابع مادی و نیروی انسانی ایران به امر تسلیمات و اجراء تعهدات نظمی در قبال امپریالیستها، اختصاص یافت. این جریان و هم چنین با مملات تنگنهایی که در اثر برنامه ریزی علفی نظمی و مملی و غارتگری غیر کارگران داخلی و خارجی بوجود آمد، تولید را در کشور ممل کرد که یکی از نمونه های آن در سال گذشته، نبودن انرژی کافی برق بود. هم چنین کمیته رژیم به وارد کردن کالاهای مصرفی از خارج چنان آمیسی به تولید مملی وارد نموده، که مجموع تولید مضمی تلجهل در سد کاهش یافت.

وضع این خرج و مخرج ها، وضع کارگران را دشوارتر کرد و بیگاری اجباری در مؤسسات تولیدی ممل شد که میزادها ریل از دستمزد کارگران کاسته نمود. در عین حال تورم شتابانی مملی درسد بالا رفت و این خود لغرت، خرید دستمزد ناچیز کارگران و زحمتکشان را بازم بیابان آورد. رژیم استبدادی شاه میخواهد، ضروری نشی از سیاست ضد ملی و ضد علفی خود را، به حساب طبقه کارگر و تشدید استثمار از این طبقه جبران کند؛ شاه و دیگر سرمایه داران رژیم از ضرورت بالا بردن پرولتری کاپیسی تشدید استثمار مضمینند. رژیم با توسل به آیین نده انبساطی و متشابهه کار برای کارگران مضمی و تجدید نظر در قوانین و آئین ناممعی کارگری، میگوید طبقه کارگر ایران را بیش از پیش از زحمت مملکنه قرار دهد. کارگران ایران در سال گذشته نیز مانند سالهای پیش به فکر رژیم و کارفرمایان استبدادی مبارزات اعصاب با ممل مانده، اعصاب کارگران در

